

Carrer Malats 27 08030 Barcelona

Tel: 933426810

Web: sicap.cat

Mail sicap@sicap.cat

INFORME CPT 2025: EL “TRIPADVISOR’ DEL DELINQÜENT” TORNA A L’ESCENA. A SICAP FEPOL DEFENSEM LES CONTENCIONS, LES CONTENCIONS SALVEN VIDES, PROU D’HIPOCRESIA.

S’ha publicat recentment, el nou informe del Comitè per a la Prevenció de la Tortura (CPT) sobre les presons catalanes, i alguns titulars de premsa l’han presentat de manera alarmista. En primer lloc, és crucial entendre que el CPT és un organisme preventiu, no d’investigació judicial. El seu objectiu no és **emetre sentències o condemnes**, sinó ajudar els països a garantir que cap persona privada de llibertat sigui sotmesa a tortura o tractes inhumans o degradants. Complementa el control judicial exercit pel Tribunal Europeu de Drets Humans, però no duu a terme funcions judicials. És important destacar que, les denúncies el CPT les comunica a les autoritats com a al·legacions, **no com a fets provats**.

A **SICAP FEPOL** ho diem clar: el CPT s’ha convertit en el ‘**TripAdvisor**’ del delinqüent, un fòrum on qualsevol pot deixar la seva queixa exagerada o inventada i trobar ressò immediat, sense proves ni contradicció. I com més morbosa la història, millor titular per a Brussel·les.

Un any més, el Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura (CPT) aterra a Catalunya, fa les seves visites, escolta el que vol escoltar i publica el seu informe anual sobre el sistema penitenciari català. I, un any més, tenim la sensació que assistim a un episodi de ‘*Black Mirror*’ en versió carcerària, on la realitat del dia a dia a les presons desapareix i el relat dels delinqüents es converteix en la Bíblia dels defensors del “pobret delinqüent maltractat”.

Igual que un hotel pot rebre 5 estrelles de puntuació d’uns hostes i 1 estrella d’uns altres perquè la fruita fresca no era prou variada o hi havia pocs croissants al bufet, els “usuaris” forçosos del sistema penitenciari –els delinqüents– puntuen la seva estada a la presó.

A **SICAP FEPOL** li diem el '*TripAdvisor del delinqüent*' perquè funciona exactament així: tu vas a un hotel, no t'agrada l'esmorzar, li poses una estrella i a veure si cau algun descompte. A la presó, tu robes, agredeixes, amenesces, escups i fins i tot intentes matar algú, però després, a l'entrevista amb el CPT, et queixes de com t'han tractat i el teu comentari queda publicat en un informe europeu amb categoria de veritat absoluta. Sense proves, sense contrastar, sense escoltar l'altra part. Tot molt seriós i molt "europeu".

CONTINGUT DE L'INFORME: MOLTES QUEIXES, CAP PROVA

L'informe recull:

- Suposats maltractaments per part dels Mossos d'Esquadra i funcionaris de presons (bufetades, cops de porra, immobilitzacions).
- Crítiques al règim tancat (DERTs) per la seva "austeritat" i ús de massa emmanillaments.
- Reiteració de la seva posició contra les contencions mecàniques, amb recomanació d'abolir-les fins i tot en casos de risc greu d'autolesió o agressió.
- Crítiques a l'aïllament d'interns per motius disciplinaris o de seguretat.

El que no diu:

- Que totes aquestes denúncies són simples al·legacions sense sentència judicial en ferm ni proves sòlides.
- Que les dades oficials del 2023-2024 reflecteixen més de 500 agressions a funcionaris per part d'interns, moltes d'elles greus.
- Que les contencions salven vides (d'interns i de funcionaris) en situacions extremes, evitant homicidis, suïcidis, agressions sexuals i lesions greus.

EL GRAN MALENTÈS: LES PRESONS NO SÓN HOTELS SPA

El CPT sembla oblidar cada any una cosa bàsica: les presons no són estades voluntàries. Ningú hi entra amb un pack de cap de setmana ni amb desig de relaxar-se. La presó és la conseqüència directa d'una condemna judicial, d'un delictes, d'un dany causat a víctimes que moltes vegades no surten en aquests informes; perquè és més fàcil vendre un relat de "víctimes del sistema" que assumir que hi ha persones que, si no les controles, maten, violen, agredeixen o es maten entre elles.

La paradoxa és que el CPT recull les queixes dels interns com si fossin fets indiscutibles, sense tenir en compte el context. La seva "estada" a la presó no és

voluntària, i el sistema penitenciari, per la seva pròpia naturalesa, ha de ser un entorn restrictiu. Un sistema que inclou policia, barrots, funcionaris de vigilància i poder coercitiu és, en essència, un sistema dissenyat per complir sentències i garantir els mandats constitucionals (retenció, custòdia i reinserció). Sense aquests elements, les presons no podrien funcionar.

El patró es repeteix:

- **Sempre les mateixes queixes** dels mateixos perfils d'interns.
- **Sempre la mateixa credibilitat absoluta** a les seves paraules.
- **Sempre la mateixa desconfiança sistemàtica** cap als treballadors penitenciaris.

I així, un cop a l'any, els mitjans europeus es poden posar les mans al cap per "l'escàndol" del sistema penitenciari català, mentre els veritables problemes – violència, manca de recursos, corrupció política, agressions constants a funcionaris, tràfic de droga– no apareixen ni en lletra petita.

El CPT sembla acceptar les queixes dels interns de la mateixa manera que una mare acceptaria l'excusa d'un nen de vuit anys que ha suspès i diu "el professor em té mania". El Comitè recull les denúncies de maltractaments, però no les contraposa amb el comportament real d'alguns presos, que sovint es caracteritza per mentides constants, insults, amenaces i agressions cap als funcionaris. Aquesta manca de contextualització debilita la credibilitat de les seves conclusions.

El CPT recull les queixes i les publica com si fossin paraula santa, obviant que aquí ningú ha entrat voluntàriament i que el sistema penitenciari existeix per fer complir sentències.

EL BIAIX DEL CPT

Fins i tot alguns directius de presons, seguidors fanàtics de José María Montero i cia, i poc sospitosos de simpatitzar amb **SICAP FEPOL**, ens han expressat en privat la seva sorpresa pels prejudicis dels membres del CPT. Han detectat conversant amb ells una desconfiança absoluta envers l'ús legítim de mesures coercitives, així com una obsessió amb les contencions psiquiàtriques. I quan algú els explica que sense mitjans coercitius no hi ha seguretat ni per interns ni per funcionaris, aixequen les celles com si els parlessis d'un delictes.

Per acabar-ho d'adobar, aquest any l'informe torna a beure de les denúncies interessades d'un exdirector jubilat, ara reconvertit en sant màrtir mediàtic en diaris que ningú llegeix, que carrega contra els funcionaris perquè li dona minuts de glòria. Ni context, ni contradicció, ni contrast. Tot s'hi val si el relat deixa els treballadors de les presons com els dolents de la pel·lícula.

ELS EXPERTS DEL CPT: MOLTS TÍTOLS, ZERO EXPERIÈNCIA REAL EN SEGURETAT PENITENCIÀRIA ENTRE ELS SIGNANTS

- Els autors de l'informe (Wössner, Daems, Delbos, Durich, Jurevičius, Tomčuk, Palma, Paulet)

Les seves trajectòries estan centrades en àmbits com:

1. Criminologia acadèmica i sociologia penal → (Tom Daems, Gunda Wössner).
2. Supervisió judicial i mecanismes de prevenció de la tortura → (Vincent Delbos, Vanessa Durich Moulet).
3. Probació i mesures alternatives → (Imants Jurevičius).
4. Psiquiatria penitenciària i salut mental → (Aleksandar Tomčuk, Catherine Paulet).
5. Defensa dels drets humans i activisme penal → (Mauro Palma).

Cap d'ells no :

- Ha treballat mai a un DERT
- Ha hagut de reduir un intern armat amb un punxó que intenta matar-te
- Ha estat escopit, insultat, amenaçat i agredit en un sol dia
- Fet un escorcoll integral en un espai d'escorcolls tancat.
- Evitat un assassinat utilitzant mitjans coercitius, etc.
- Treballat en un pati de presó.
- Salvat la vida a un intern immobilitzant-lo amb subjeccions psiquiàtriques.
- Ha intervingut droga a un intern en una cel·la
- Ha hagut de triar entre actuar amb força física o veure morir un intern en plena autolesió.

Els funcionaris catalans sí que ho hem viscut, molts cops en silenci i sense que ningú ens posi en un informe europeu. Els del CPT només ho miren des del despatx i escriuen recomanacions “amables” que al món real posarien en risc vides humanes.

UN INFORME DE PART

El CPT no és un tribunal. Les denúncies que recull no són fets provats; són relats que la justícia espanyola ja ha investigat i descartat. Però l'informe insisteix a pintar al funcionari com el dolent i les recomanacions del CPT, tot i partir de bones intencions, són inviables a la pràctica i posarien en risc la seguretat dels centres: eliminar les contencions, fer tallers trimestrals de “contenció sense dolor” i confiar

en la desescalada màgica davant interns armats. “Para i pensa”, receptes amb bona voluntat, però que no s’apliquen enlloc.

Mentrestant, continua obviant el treball diari dels funcionaris, que garantim seguretat i drets humans en un entorn hostil, on la violència i el risc són constants.

Les dades oficials de la Secretaria de Mesures Penals (2024) son alarmants:

- Agredits **275 funcionaris** en centres penitenciaris catalans (dades oficials, que sempre queden curtes).
- Amenaces constants, moltes d’elles de mort, normalitzades dins dels mòduls, tràfic i consum de drogues molt elevat.
- Autolesions i intents de suïcidi gairebé diaris, que obliguen a intervencions ràpides i arriscades.

Cap d’aquestes situacions apareix reflectida al mateix nivell de preocupació que les denúncies dels interns. Quan un treballador surt amb un braç trencat o una mandíbula dislocada, Europa calla. Quan un intern es queixa perquè se li ha immobilitzat després d’una agressió, és portada. Dels interns i de les famílies extorsionades per les màfies carceràries ni una paraula.

LES CONTENCIONS: LA GRAN HIPOCRESIA EUROPEA

El CPT té una obsessió recurrent: les contencions mecàniques. La recomanació és sempre la mateixa: eliminar-les o reduir-les al mínim extrem. Però la realitat és tossuda:

- Quan un intern entra en crisi psicòtica i destrossa tot el que té a mà, si no es conté, hi ha risc real de mort (per ell mateix o per altres).

A la presó, sembla que els funcionaris han de contenir amb “paraules màgiques” o amb un “abraçada terapèutica”. Els que escriuen aquestes recomanacions mai han estat en una cel·la amb un intern fora de si, amb una arma improvisada i intenció clara d’agredir.

L’EFECTE COL·LATERAL DELS INFORMES CPT

Els informes del CPT, amb el seu ressò mediàtic, tenen efectes reals:

- Criminalitzen els funcionaris davant l’opinió pública, deixant-nos com a botxins sense escrúpols.
- Generen pressió política perquè la direcció de Serveis Penitenciaris adopti mesures populistes: més restriccions per als treballadors, menys autoritat, més risc.

- Donen força als interns més conflictius, que saben perfectament que una denúncia al CPT és un “escut” que poden utilitzar per pressionar i manipular.

En resum, ens deixen més desemparats i en pitjors condicions per mantenir l'ordre i protegir tant els interns com nosaltres mateixos. I aquí, cada any el CPT pretén que la presó catalana sigui una guarderia escandinava on tot es resol amb tallers de macramé i diàleg zen.

LES RECEPTES IMPOSSIBLES

Cada any igual: eliminar contencions, més cursos de desescalada “sense dolor”, més confiança cega en la paraula dels interns. Però la realitat és tossuda: a les presons hi ha agressions cada setmana, amenaces cada dia i violència latent cada minut. I quan la situació explota, només els funcionaris hi som per parar el cop.

Cap membre del CPT apareix al pati quan hi ha un motí, cap recomanació seva serveix quan un intern et vol clavar un ganivet artesanal al coll. Res de nou, les mateixes queixes de sempre, les mateixes receptes impossibles.

Si volen fer un informe més realista el 2026, que preguntin als interns estrangers si prefereixen complir condemna en un altre país. Apostem que el 99,9% triaran quedar-se al nostre sistema, custodiats pels suposadament “poc preparats i massa coercitius” funcionaris catalans.

Tampoc surt a l'informe que el sistema penitenciari català és el més garantista d'Europa, que els interns tenen més drets que molts ciutadans lliures, ni que, si els preguntem, el 99,9% dels presos estrangers prefereixen complir condemna aquí abans que al seu país d'origen. Per alguna cosa serà.

El CPT segueix fent d'altaveu de qui no vol complir les normes i menyspreant els que les fem complir. Sense els funcionaris, les presons serien jungles sense llei. Però això no ven informes ni dona titulars. Ens queda clar que, mentre el CPT escrigui amb els ulls tancats a la realitat dels centres, els funcionaris continuarem sent els dolents del seu conte. Per això, **SICAP-FEPOL** denuncia públicament:

- El biaix estructural del CPT. El document assumeix, com a punt de partida, que l'ús de contencions és “negatiu” o “abusiu”, sense analitzar-ne els nombrosos beneficis per evitar agressions, salvar vides i restablir l'ordre
- La manca absoluta d'experiència real dels seus signants en seguretat. Zero experiència en seguretat penitenciària.
- Cap d'ells ha treballat mai com a director de centre penitenciari, cap de serveis, cap d'unitat de seguretat ni ha gestionat protocols de contenció,

control de motins o intervencions davant agressions a funcionaris o interns.

- Això significa que l'enfocament del CPT parteix majoritàriament d'una òptica jurídica, acadèmica, mèdica o garantista, però no inclou la visió de qui gestiona la seguretat real en entorns de conflictivitat penitenciària elevada.
- Cap membre del CPT ha gestionat mai una presó real, amb interns conflictius, psiquiàtrics, motins, agressions o incidents crítics. La seva visió és parcial i incompleta.
Això **imposa un marc mental** on la seguretat del personal queda en segon terme.
- **Cap menció al patiment dels treballadors**
Mentre es fan pàgines i pàgines parlant de "benestar dels interns", el CPT ignora sistemàticament les agressions diàries, els trastorns psicològics, les baixes laborals i la manca de mitjans de protecció dels funcionaris.
- Les recomanacions teòriques que, si s'apliquessin, convertirien les presons catalanes en camps de batalla sense control.

La nostra proposta és que, per a futures avaluacions, es fomenti un diàleg més actiu amb els funcionaris penitenciaris de vigilància i es realitzin visites de seguiment que incloguin observadors amb experiència pràctica en seguretat. A més, considerem fonamental que els informes del CPT siguin contraposats amb les dades oficials de les agressions que pateix el personal abans de signar cap informe, que els membres del CPT, treballin com a funcionaris de vigilància una setmana dins una presó catalana, i després escriguin. Potser així el seu informe sonarà una mica més realista.

Imagem per un moment que les pressions dels GSD ens fessin abstenir-nos d'aplicar els mitjans coercitius legals, algú s'imagina el caos que tindríem? Quantes morts? quantes agressions sexuals?

Quan l'estat democràtic refusa imposar l'imperi de la llei, ens queda la llei de la selva, en tenim molts exemples.

SICAP FEPOL, neix com a sindicat professional de presons i la nostra prioritat es la seguretat a les presons, defensarem on calgui la existència de les contencions amb subjeccions psiquiàtriques, tot sabem que la reducció de les subjeccions aconseguida per les pressions de Montero i Calderó, va suposar l'augment brutal de les agressions a treballadors, la única estadística que pretenem reduir és la de les agressions sexuals i físiques, les extorsions i el tràfic

de drogues als nostres centres, no ens acomplem davant de cap teòric universitari, ni baixem el cap intimidats, com fan els responsables polítics de la direcció general de presons.

**Les subjeccions han salvat moltes vides, i ho defensaren allà on calgui,
res de contencions zero, volem agressions zero, víctimes zero.**

De la resposta del conseller Espadaler a l'informe ja parlem en un escrit que l'hem adreçat, però no esperem miracles. Potser algun dia, algú a Europa tindrà la valentia de fer un informe que expliqui també la nostra visió. I tampoc estaria de més que parlessin amb les víctimes dels delictes, que han de patir les conseqüències dels actes dels delinqüents durant tota la vida, sense que cap comitè europeu les entrevistés.

Fins llavors, benvinguts a una nova edició del **“TripAdvisor del Delinqüent – Especial Catalunya 2025”**, amb un sol objectiu: deixar-nos a nosaltres, els treballadors penitenciaris, com els monstres d'una pel·lícula que no han viscut mai.

Barcelona, 31 de juliol de 2025

SICAP FEPOL
PROTEGIM A QUI ENS PROTEGEIX